

7.01.2025

REFERAT FRA MEDLEMSMØTET 7. JANUAR 2025

Ursula ønsket alle et godt nyttår, og velkommen til årets første møte. Hun kunne gratulere Kalle med fylte år, hvorpå Gunhild holdt tre-minutteren, der hun ga uttrykk for merkesaker Rotary jobbet med. Hun vil i nær fremtid utdype dette ytterligere i et foredrag hun skal holde for oss.

Ursula kunne så presentere kveldens foredragsholder, Jorun Vang, som snakket gripende om «Den gode hjelper», basert på seks års sorgbearbeidelse fra egen situasjon. Hun siterte Robert Mood, president i Røde Kors, som sa at den beste medisin for et menneske, er et annet menneske. Hun illustrerte dette med hva jeg oppfattet som en moderne utgave av historien om den gode samaritan.

Hun sammenlignet livet med en labyrint, med en vei inn og samme vei ut, men på denne veien var det et utall skarpe svinger uten god utsikt til videre ferd. Disse retningsforandringene ville for de fleste skape endringer de ikke har bestilt på forhånd. For Joruns del kom disse endringene spesielt fram i hennes ekteskap med Ivar, og hans diagnose som ble foranledningen til hans død. Hun kunne fortelle om naturlige reaksjoner i denne situasjonen, om fargeløst følelsesliv, dårlig konsentrasjon, og utmattethet, noe som gikk ut over hennes daglige funksjoner.

I denne tiden trengte hun medmennesker, og følte hun fikk mye støtte av miljøet rundt seg i form av nærhet, tålmodighet, kontakt i forskjellige former slik som brev, telefoner, sms og mailer.

Hun mente det kunne være lett å isolere seg, og særlig angikk dette menn, som ikke så lett fant å kunne vise følelser. Noen ganger kunne dette legge grunnlaget for selvmordstanker, og særlig i disse tilfellene var det viktig at nærmiljøet brydde seg. Jorun sa at det ikke var noen kur mot sorg, men at det var noe man måtte lære seg å leve med. Det ble gitt uttrykk for at det ikke var noen «eneste løsning» på hvordan man søkte kontakt med den sørgende, men at det var essensielt at man brydde seg, uten tanke på den perfekte løsningen. Ofte kunne det være nok å være til stede, lyttende. Å kunne ta seg av praktiske oppgaver, som å handle, bære inn ved, måke snø, klippe plenen etc, kunne være godt når den det angikk følte seg maktesløs i sin sorg.

Joruns foredrag ga grunn til ettertanke, og ble presentert på en måte som bare egen erfaring kunne underbygge, og det angikk oss alle.

Ursula takket for foredraget, ønsket oss alle vel hjem, og velkommen til fremtidige møter i klubbens regi.